ETAPA CARE A RĂVĂȘIT CLASAMENTUL...

A fost o etapă de senzație, deoarece a cincea rundă a campionatului l-O etapă cu trei surprize de proporții (înfrângerile suferite acasă de U.T.A., Rapid și A.S.A. Tg Mureș), care a început ca un uragan (după 15 minute de joc, 4 formații aspețe conduceau l) și a distrus, în final, de sus în jos (sau invers !) clasamentul, nici un „team", dar absolut nici unul, nemaiocupînd astăzi locul din etapa trecută. O rundă în care s-au înscris 28 de goluri (recordul actualei ediții) și s-au acordat cinci penalty-uri (două împotriva gazdelor ; unul însemnînd chiar victoria feroviarilor clujeni), o etapă ca aceasta în care a fost distrusă tirania clișeului obișnuit, înseamnă, fără doar și poate, o etapă spectaculoasă, de comentarii și infinite speculații.

Dar mansa aceasta care a frînt atîtea tradiții e privită, în primul rînd, prin prisma clasamentului. Avem un nou lider, probabil și el de o săptămînă, dacă ne gîndim că duminică revelația sezonului, **Petrolul** va juca la Pitești. Dar ceea ce a stîrnit marele val de uimire și discuții este **căderea unor echipe de renume — Rapid și U.T.A.** — în negură, **pe ultimele două locuri ale clasamentului.** (Se poate discuta despre oboseala din cupele europene doar ca despre o cauză secundară). Iar dacă în cazul arădenilor neașteptata surpriză are circumstanțe atenuante (eșecurile suferite acasă în fața lui Dinamo și Norrköping), în privința giuleștenilor, prăbușirea lor a venit ca o lovitură de trăznet după jocul bun din derby-ul cu Steaua și promovarea unui examen dificil (Landskrona). În general, în astfel de cazuri, analiza lucidă și critica constructivă sînt înlocuite de cei în drept cu un negativism total, ceea ce nu-i tocmai just. Și ar fi nedrept să dăm acum cu pietre în aceste două echipe, în loc să le ajutăm să renască. Dacă vreți și pentru simplul motiv că — de exemplu — în campionatul trecut, tot după cinci etape, F. C. Argeș se afla pe locul 13, cu un pas în prăpastie. În campionatul trecut, cînd piteștenii au devenit campioni...

Tot în sistemul de referință al clasamentului, dincolo de saltul rușinător (care au răzbunat într-un meci ineficacitatea lor absolută de patru etape) și al constănțenilor (ajunși pe locul 3, în ciuda golaverajului negativ), dincolo de aceste excepții, deci, se pot descoperi cîteva **permanente. Petrolul, Steagul roșu și S.C. Bacău ar fi echipele care au jucat constant bine ; C.F.R. Cluj și Jiul, formațiile care și-au anunțat încă din prima etapă metamorfozele lor superioare ; F. C. Argeș, „U" Cluj și A. S. Armata, „team-urile sub cota valorică a sezonului trecut ; Steaua — semifondistul ultradotat care pierde metri serioși pe turnantele din deplasare ; Universitatea Craiova, un „11" care și-a revenit în perioadele de întrerupere ale campionatelor. Cît despre Dinamo și Sportul Studențesc, „rezultatul-bombă" din jocul lor direct pare să fi fost o simplă intîmplare și nimic mai mult, dinamoviștii reluîndu-și cursa pentru titlu, iar studenții, intocmai unui Sisif, pe cea de escaladare.** Să nu fim categorici însă ! Pentru că etapa a șasea programează cîteva partide care pot compromite toate judecățile de valoare de astăzi : **Sportul studențesc-U.T.A., Jiul-Dinamo, Steagul roșu—Rapid, C.F.R. Cluj—A.S.A., Universitatea Craiova — „U" Cluj** (la Tîrgu Jiu).

Duminica aceasta, a surprizelor, poate fi și un reflex al unei anumite stări de spirit actuale din fotbalul nostru. Să fim mai expliciți ! Cine simt personajele remarcate în cel mai aplaudat act al stagiunii ? **Mulțescu, Roznai, Țarălungă, Kun II, Beldeanu, Nestorovici** (toți autori a cîte două goluri ; primii trei în deplasare !), **Olteanu** (Steagul roșu), **Iordache, Boc, Ciugarin, Velea, Troi** și alții. Jucători care gîndesc undeva sus, mai ales, acum, cînd unii titulari ai naționalei dau vădite semne de oboseală. Și „grupul clasic", apărat duminică doar de Lucescu, Radu Nunweiller, Sătmăreanu, Răducanu și Dumitru se află în vizibilă inferioritate față de „cei care vin". Vom consemna curînd o adevărată devenire a valorilor sau ne facem iarăși atîtea iluzii ?

În sfîrșit, după etapa aceasta s-a vorbit foarte mult și despre **arbitraje.** A fost, într-un fel. „duminica neagră" a cavalerilor fluierului, care au primit note foarte slabe, în general. Mai trist e că în afara consacratului A. Bentu — aflat, se pare, în vizibilă eclipsă — ceilalți trei arbitri corigenți duminică sînt **O. Anderco, I. Rus** și **M. Bică,** reprezentanți ai noului val, primul chiar port-drapel al tinerilor cavaleri ai fluierului. Simple coincidențe ?...

Dar să nu ne grăbim cu judecățile de valoare absolute. După etapa aceasta de senzație poate veni iarăși o duminică obișnuită și, atunci campionatul nostru va fi acuzat de cine știe ce hibe pe care le are și acum, dar sînt trecute cu vederea din cauza... celei mai răscolitoare etape de campionat. Sau, cel mult, dacă e să ne grăbim, să o facem cu măsură. Și cu bucuriile și cu tristețile...

Mircea M. IONESCU

ARBITRII JOCURILOR DIN ETAPA A VI-a

K. GHEMIGEAN (București) : **F. C. Argeș — Petrolul** (5—0, 2—1)

GR. BIRSAN (Galați) : **Jiul — Dinamo București** (2—1, 3—3)

C. NICULESCU (București) : **Sport Club — Farul** (3—1, 2—1)

E. PAUNESCU (Vaslui) : **C.F.R. — A.S.A.** (1—1, 0—1)

GH. LIMONA (București) : **„U" Craiova — „U" Cluj** (3—1, 0—2)

S. MUREȘAN (Turda) : **Steaua — C.S.M. Reșița** (—)

G. BLAU (Timișoara) : **Steagul roșu — Rapid** (5—1, 3—1)

În paranteze : rezultatele din campionatul precedent (primul — cel realizat de echipa gazdă pe teren propriu, secundul, în deplasare).

ATACANȚII CENTRALI ȘI JOCUL LOR, O PROBLEMĂ DE ACTUALITATE ÎN FOTBALUL NOSTRU

Una din problemele echipelor naționale a fost și este aceea a cuplului de atacanți centrali. Ori de cîte ori s-a produs vreo indisponibilitate din rîndurile — puține — ale celor care în mod obișnuit erau luați în considerare pentru aceste posturi, selecționerii întrau în derută, poate din lipsă de rezerve sau... de încredere în posibilitățile unor elemente neconsacrate. Fotbalul nostru dispune oare de suficienți jucători-atacanți centrali ? Echipele de club au pregătit și dispun de astfel de jucători, acționează ei în virtutea grelelor sarcini pe care le au ?

Iată ce am căutat să aflăm urmărind meciurile de duminică și rezultatul acestui, să-i spunem, inventar îl găsiți în rîndurile care urmează și care cuprind scurte oprecieri asupra atacanților centrali ai echipelor, cei care dau sau ar trebui să dea finalitate acțiunilor formațiilor lor.

DOAR DORU POPESCU...

Fără discuție că atît Dinamo cît și F. C. Argeș, discutînd despre comportarea cuplurilor de atacanți centrali, se confruntau în teren într-un perfect echilibru : la ora aceea fiecare protagonistă conta cert doar pe cîte un singur om. Bucureștenii pe mult discutatul **Doru Popescu,** argeșenii pe **Dobrin.** Cauzele le cunoaștem : la dinamoviști, **Dumitrache** își ispășește o pedeapsă disciplinară, **Dumitriu II** așteaptă de mult o soluție rezonabilă a părților care îl reclamă, iar în tabăra cealaltă **Roșu** se află într-un lung declin de formă sportivă. În asemenea împrejurări, **Nelu Nunweiller** și **Fl. Halagian** improvizează diverse variante cu rezultate mai mult sau mai puțin satisfăcătoare. Datele problemei puse în discuție fiind cunoscute să vă prezentăm, acum, scurtele observații privind maniera de joc a personajelor care au evoluat în teren.

DORU POPESCU. De departe s-a impus prin **căutarea pozițiilor celor mai convenabile de a nu avea omul de marcaj lîngă el, de a fi totdeauna acolo unde se ivește situația de gol.** Scuturîndu-se de complexele pe care și le-a creat sau alții i le-au creat, acești înaintaș pe nedrept hulit, ca și Voinea înainte de a juca în Franța, a fost omul de nădejde în atac al dinamoviștilor. **A marcat un gol prin care echipa sa a luat conducerea, a șutat o dată în bară, de cîteva ori a reluat cu capul peste poartă centrările făcute de Lucescu, a realizat cîteva acțiuni solitare, una soldindu-se cu o centrare pe care Lucescu a fructificat-o fără drept de apel pentru portarul Stan.** De reținut : acest impetuos atacant se simte în largul său prin acele mingi trimise în adîncime, prin îneurșiunile sale pe partea dreaptă a liniei de atac, caz în care Lucescu apare în poziția „vîrfului de atac" la gol, așa cum s-a și întîmplat.

RADU NUNWEILLER. Orice am spune, el rămîne tot tipul de jucător de la mijlocul terenului. Așa că...

DOBRIN. Piteșteanul, păzit strașnic de Stoenescu (omul de marcaj), s-a simțit încorsetat în joc. Realizările lui, în raport cu nivelul exigențelor pe care i le impune ridicata lui tehnicitate, au fost destul de palide. **El nu a reușit decît pasa adresată lui Troi din care Radu a marcat. Nici un șut la poartă, nici o acțiune solitară cît de cît consistentă.**

PREPURGEL. Cu discreție, antrenorul său mi-a spus la începutul partidei că Prepurgel doar pe hîrtie contează ca vîrf. Deci, ca și opusul său, Radu Nunweiller, rămîne un mijlocaș de profesie. **Poate că s-ar impune o soluție : trecerea lui Troi, jucător de viteză și percuție, lîngă Dobrin, care-i poate valorifica mai din plin calitățile ce le deține.**

Stelian TRANDAFIRESCU

VINOVAȚI, DAR NU... SINGURII

Acel unic gol înscris la Constanța, spre sfîșitul partidei, vorbește și el de grăitor de faptul că pe gazonul stadionului „1 Mai" atacanții centrali n-au avut o viață ușoară.

Intuind forța de joc a Farului, cînd acesta evoluează la domiciliu, antrenorii Valentin Stănescu și Gheorghe Constantin au luat măsuri speciale pentru anihilarea „centralilor" : pe Smarandache (și după accidentarea acestuia pe Negrea) l-au fixat la **Caraman,** virful de lance al atacului constănțean ; lui Vigu i s-au dat indicații să-l supravegheze îndeaproape pe **Tufan** cînd acesta își pregătea infiltrările în careul advers. N-a fost, însă, vorba de un marcaj sever, gen „omul și... umbra", pe o suprafață de teren mai mare, ci de unul strict doar în zona apărătorului respectiv. Printr-o astfel de repartizare a rolurilor, doar Ciugarin a rămas fără om și trebuie spus că el a „acoperit" bine, punînd ultima „mînă" în culea lui **Caraman** și **Tufan,** pe culoarele centrale din fața buturilor apărate de Iordache.

De partea cealaltă, și Hașoti a tratat cu toată seriozitatea „problema", astfel încît, de la primele mingi, **Voinea** a fost luat în primire de Bălosu, iar **Tătaru** a trecut în „evidența" lui Mihu.

Așadar, circumstanțe pentru „subiecții" noștri de azi ; circumstanțe din acelea ce atenuează, dar care nu-l scuză total de întregul comportament. Și, deoarece pentru simplul motiv că cei patru înaintași centrali de care ne ocupăm au avut destule momente cînd prestația lor a lăsat de dorit, fie sub aspectul MIȘCĂRII IN TEREN (o drămuire a efortului din partea virfurilor 1, **Caraman** și **Voinea**), fie sub acela al CLARITĂȚII ÎN JOC, **Tufan** și **Tătaru** neîndeplinindu-și cum trebuie rolul lor principal, acela de înaintaș central-constructor. Mai mult nerv și o sporită imaginație se cere din partea purtătorilor tricourilor cu numerele 8 și 9, înțeleși, apreciem noi, este inadmisibil ca — pe parcursul a 90 de minute — aceștia să nu încerce între ei nici un „un-doi", nici o combinație scurtă, rapidă, cu care să-și pună adversarii în situații de „contre-pied".

Sigur că problema e mult mai complexă, randamentul înaintașilor centrali (rotițe importante în angrenajul echipei) depinzînd în bună măsură de cel ai coechipierilor lor. I-am văzut, însă, cu puține zile în urmă, pe mijlocașii și fundașii lui Ajax cum l-au scos, deseori, din „încurcătură" pe Cruyff, participînd împreună cu el la pregătirea și finalizarea acțiunilor ofensive.

De ce să nu se aplice și la noi decît arareori și sporadic, învățămintele prilejuite de contactele directe și indirecte cu marele fotbal ?

G. NICOLAESCU

NICI UNUL DIN PATRU!

La Cluj, în partida Universitatea — Sport Club, cei patru atacanți centrali, care au acționat în cadrul dispozitivului ofensiv al celor două echipe au fost perechile **Munteanu — Soo** și **Dembrovschi — Rugiubei.** Cum au jucat aceștia și ce au realizat el efectiv pe parcursul unei întîlniri, al cărei nivel general îl apreciem ca mediocru, ne vor spune, înainte de toate unele înregistrări, de fapt scurte radiografii de activitate individuală.

Și vom începe cu **Munteanu,** jucătorul cu nr. 8 din formația studențească, în dreptul căruia am consemnat : 2 acțiuni de atac individuale, 20 de participări la acțiuni ofensive colective, 4 șuturi expediate spre poarta lui Ghiță, dintre care numai unul a nimerit ținta și nici o recuperare a mingii de la adversar ! Perechea lui Munteanu, nr. 9, **Soo,** a evidențiat și ea un jucător care a inițiat 14 acțiuni individuale și-a adus aportul direct în a 31 de atacuri colective (de 7 ori la poartă), 6 șuturi încadrîndu-se în ele, dintre buturi și a reușit, deci, pînă la urmă, o recuperare pe deposedarea adversarului. Și acum despre cuplul **Dembrovschi** : 3 acțiuni individuale, 22 de participări la acțiuni colective de atac, 2 șuturi (ambele pe spațiul porții) dintre care unul reușite. A fost o fost gol și 2 depose- astă partidă **Rugiubei,** care în ac- bere de cei- a acționat — spre deo- retrase de lalți trei — pe poziți- re la ac- mijlocaș-atacant, nu individual. nici o acțiune ofensivă a portară (!) n-a tras nici un șut pe sfășurarea deși a luat parte la de- ofensive, 8 acțiuni colective ter al echi- În schimb, fostul golgeter al acest joc pei băcăuane, tributar care a avut unei tactici speciale în a reușit să un rol oarecum inedit balonul de recupereze de 15 ori la adversar !

Concluzionînd pe marginea acestor înregistrări, cărora le vom adăuga și unele aprecieri a activității ansamblul desfășurării la Cluj, vom spune că a fost cel mai tehnic atacant central, dar și activ, că **Soo** a fost rios în teren, dar neîndeplinit, că **Munteanu** a avut o evoluție șters, ceea ce atras și înlocuirea în și că, în sfîrșit, **Rugiubei** în acest meci atacant prin natura sarcinilor deplinite, un adept al ofensivei și sfanță.

Așadar, nici unul dintre cei patru atacanți centrali nu a îndeplinit condițiile unui atacant central veritabil. Lucru care dă, desigur, de gîndit.

Mihai IONESCU

25 DE ȘUTURI, O BARĂ ȘI 6 GOLURI

La ședința de pregătire a meciului cu U.T.A., antrenorul Jiului, Stefan Coidum, le-a spus atacanților centrali **Roznai** și **Stoian : „Voi doi trebuie să rămîneți în permanență lîngă Pojoni și Lereter, să-i hărțuiți mereu, să vă deplasați în momentul cînd mingea se va afla la Mulțescu, Naghi, Libardi..."** Lui Mulțescu Libardi n-a mai fost nevoie să le spună și Știau. Cei trei au constituit filiera prin care mingile au fost transmise cît mai repede înspre poarta lui Ștefan.

Atît Petrolul cît și Steagul roșu au jucat duminică, practic, cu cîte un singur atacant central-vîrf.

Ploieștenii au încredințat acest rol lui **Ion Constantin,** cel de-al doilea atacant central fiind **Grozea** (în prima repriză), apoi **Dincuță.** Virful propriu-zis al echipei, **Ion Constantin,** „s-a bătut" destul de bine cu Jenei și cu Olteanu, dar realizările sale au fost sub nivelul așteptărilor. La un moment dat, el a încercat să se demarce lateral, dar nici astfel n-a înregistrat prea multe reușite, desigur și din cauza apărării aglomerate a oaspeților. Are o tehnică bună, este însistent, dar o mai de mult cunoscută „țară" a sa, lipsa de viteză, îl împiedică să fie, totuși, virful percutant de care are nevoie echipa. Ion Constantin a fost mai periculos în prima repriză (cînd — alături de Grozea — a încercat cîteva pătrunderi prin combinații) și mai șters după pauză, paradoxal, tocmai atunci cînd dominarea Petrolului era mai pronunțată. Explicația acestui fenomen vine și de la faptul că în a doua repriză partenerul său de compartiment a fost **Dincuță,** jucător cu și mai puține aptitudini de atacant decît fusese cel din primele 45 de minute, Grozea. (În orice caz, Oană n-a greșit — dimpotrivă ! — introducîndu-l pe Cringașu în formație, pentru că acesta, ca mijlocaș dreapta, a impulsionat atacul, iar Dincuță, trecut atacant central, a adus ofensivei cel puțin avantajul gabaritului și al plusului de periculozitate la mingile înalte).

La brașoveni, atacantul central nr. 2, **Ghergheli,** a jucat aproape exclusiv ca mijlocaș central, între Cadar și Pescaru. În aceste condiții, virful **Florescu** a rămas mai tot timpul izolat în fața lui Tudorie și a lui Ciupitu, de care n-a putut trece nici cu mingea la picior, nici prin combinație, nici prin lansări. El a dat un randament foarte scăzut, semnificativ în acest sens fiind faptul că, în tot meciul, n-a șutat nici o dată la poartă.

În orice caz, dacă la **Petrolul** chestiunea atacanților centrali se pune mai puțin acut (Ion Constantin avînd cîteva reale atuuri), la Steagul roșu, antrenorul **echipei** este departe de a-l fi găsit pe atacantul care să ni-l amintească pe ...Proca.

Radu URZICEANU

NEAGU — NESTOROVICI, O PROMISIUNE

Am vrea să spunem că am văzut la Reșița care, în funcție de fazele jocului, și virf, și coorealizator. Jucătorul mare frecvență a șuturilor. L-am numit pe Belfăcut o comparație în- deanu. Am lui și a celor patru atacanți centrali de care ne-am ocupat, dar nu ne-am văzut nici pe Neagu, nici pe Nestorovici. Pentru-o astfel de repartizare a rolurilor, doar Ciugarin a rămas fără om și trebuie spus că el a „acoperit" bine, punînd ultima „mînă" în culea lui **Caraman** și **Tufan,** pe culoarele centrale din fața buturilor apărate de Iordache.

De partea cealaltă, și Hașoti a tratat cu toată seriozitatea „problema", astfel încît, de la primele mingi, **Voinea** a fost luat în primire de Bălosu, iar **Tătaru** a trecut în „evidența" lui Mihu.

Așadar, circumstanțe pentru „subiecții" noștri de azi ; circumstanțe din acelea ce atenuează, dar care nu-l scuză total de întregul comportament. Și, deoarece pentru simplul motiv că cei patru înaintași centrali de care ne ocupăm au avut destule momente cînd prestația lor a lăsat de dorit, fie sub aspectul MIȘCĂRII IN TEREN (o drămuire a efortului din partea virfurilor 1, **Caraman** și **Voinea**), fie sub acela al CLARITĂȚII ÎN JOC, **Tufan** și **Tătaru** neîndeplinindu-și cum trebuie rolul lor principal, acela de înaintaș central-constructor. Mai mult nerv și o sporită imaginație se cere din partea purtătorilor tricourilor cu numerele 8 și 9, înțeleși, apreciem noi, este inadmisibil ca — pe parcursul a 90 de minute — aceștia să nu încerce între ei nici un „un-doi", nici o combinație scurtă, rapidă, cu care să-și pună adversarii în situații de „contre-pied".

Sigur că problema e mult mai complexă, randamentul înaintașilor centrali (rotițe importante în angrenajul echipei) depinzînd în bună măsură de cel ai coechipierilor lor. I-am văzut, însă, cu puține zile în urmă, pe mijlocașii și fundașii lui Ajax cum l-au scos, deseori, din „încurcătură" pe Cruyff, participînd împreună cu el la pregătirea și finalizarea acțiunilor ofensive.

De ce să nu se aplice și la noi decît arareori și sporadic, învățămintele prilejuite de contactele directe și indirecte cu marele fotbal ?

G. NICOLAESCU

NICI UNUL DIN PATRU!

La Cluj, în partida Universitatea — Sport Club, cei patru atacanți centrali, care au acționat în cadrul dispozitivului ofensiv al celor două echipe au fost perechile **Munteanu — Soo** și **Dembrovschi — Rugiubei.** Cum au jucat aceștia și ce au realizat el efectiv pe parcursul unei întîlniri, al cărei nivel general îl apreciem ca mediocru, ne vor spune, înainte de toate unele înregistrări, de fapt scurte radiografii de activitate individuală.

Și vom începe cu **Munteanu,** jucătorul cu nr. 8 din formația studențească, în dreptul căruia am consemnat : 2 acțiuni de atac individuale, 20 de participări la acțiuni ofensive colective, 4 șuturi expediate spre poarta lui Ghiță, dintre care numai unul a nimerit ținta și nici o recuperare a mingii de la adversar ! Perechea lui Munteanu, nr. 9, **Soo,** a evidențiat și ea un jucător care a inițiat 14 acțiuni individuale și-a adus aportul direct în a 31 de atacuri colective (de 7 ori la poartă), 6 șuturi încadrîndu-se în ele, dintre buturi și a reușit, deci, pînă la urmă, o recuperare pe deposedarea adversarului. Și acum despre cuplul **Dembrovschi** : 3 acțiuni individuale, 22 de participări la acțiuni colective de atac, 2 șuturi (ambele pe spațiul porții) dintre care unul reușite. A fost gol și 2 depose- astă partidă **Rugiubei,** care în ac- bere de cei- a acționat — spre deo- retrase de lalți trei — pe poziți- re la ac- mijlocaș-atacant, nu individual. nici o acțiune ofensivă a portară (!) n-a tras nici un șut pe sfășurarea deși a luat parte la de- ofensive, 8 acțiuni colective ter al echi- În schimb, fostul golgeter al acest joc pei băcăuane, tributar care a avut unei tactici speciale în a reușit să un rol oarecum inedit balonul de recupereze de 15 ori la adversar !

Concluzionînd pe marginea acestor înregistrări, cărora le vom adăuga și unele aprecieri a activității ansamblul desfășurării la Cluj, vom spune că a fost cel mai tehnic atacant central, dar și activ, că **Soo** a fost rios în teren, dar neîndeplinit, că **Munteanu** a avut o evoluție șters, ceea ce atras și înlocuirea în și că, în sfîrșit, **Rugiubei** în acest meci atacant prin natura sarcinilor deplinite, un adept al ofensivei și sfanță.

Așadar, nici unul dintre cei patru atacanți centrali nu a îndeplinit condițiile unui atacant central veritabil. Lucru care dă, desigur, de gîndit.

Mihai IONESCU

25 DE ȘUTURI, O BARĂ ȘI 6 GOLURI

La ședința de pregătire a meciului cu U.T.A., antrenorul Jiului, Stefan Coidum, le-a spus atacanților centrali **Roznai** și **Stoian : „Voi doi trebuie să rămîneți în permanență lîngă Pojoni și Lereter, să-i hărțuiți mereu, să vă deplasați în momentul cînd mingea se va afla la Mulțescu, Naghi, Libardi..."** Lui Mulțescu Libardi n-a mai fost nevoie să le spună și Știau. Cei trei au constituit filiera prin care mingile au fost transmise cît mai repede înspre poarta lui Ștefan.

Atît Petrolul cît și Steagul roșu au jucat duminică, practic, cu cîte un singur atacant central-vîrf.

Ploieștenii au încredințat acest rol lui **Ion Constantin,** cel de-al doilea atacant central fiind **Grozea** (în prima repriză), apoi **Dincuță.** Virful propriu-zis al echipei, **Ion Constantin,** „s-a bătut" destul de bine cu Jenei și cu Olteanu, dar realizările sale au fost sub nivelul așteptărilor. La un moment dat, el a încercat să se demarce lateral, dar nici astfel n-a înregistrat prea multe reușite, desigur și din cauza apărării aglomerate a oaspeților. Are o tehnică bună, este însistent, dar o mai de mult cunoscută „țară" a sa, lipsa de viteză, îl împiedică să fie, totuși, virful percutant de care are nevoie echipa. Ion Constantin a fost mai periculos în prima repriză (cînd — alături de Grozea — a încercat cîteva pătrunderi prin combinații) și mai șters după pauză, paradoxal, tocmai atunci cînd dominarea Petrolului era mai pronunțată. Explicația acestui fenomen vine și de la faptul că în a doua repriză partenerul său de compartiment a fost **Dincuță,** jucător cu și mai puține aptitudini de atacant decît fusese cel din primele 45 de minute, Grozea. (În orice caz, Oană n-a greșit — dimpotrivă ! — introducîndu-l pe Cringașu în formație, pentru că acesta, ca mijlocaș dreapta, a impulsionat atacul, iar Dincuță, trecut atacant central, a adus ofensivei cel puțin avantajul gabaritului și al plusului de periculozitate la mingile înalte).

La brașoveni, atacantul central nr. 2, **Ghergheli,** a jucat aproape exclusiv ca mijlocaș central, între Cadar și Pescaru. În aceste condiții, virful **Florescu** a rămas mai tot timpul izolat în fața lui Tudorie și a lui Ciupitu, de care n-a putut trece nici cu mingea la picior, nici prin combinație, nici prin lansări. El a dat un randament foarte scăzut, semnificativ în acest sens fiind faptul că, în tot meciul, n-a șutat nici o dată la poartă.

În orice caz, dacă la **Petrolul** chestiunea atacanților centrali se pune mai puțin acut (Ion Constantin avînd cîteva reale atuuri), la Steagul roșu, antrenorul **echipei** este departe de a-l fi găsit pe atacantul care să ni-l amintească pe ...Proca.

Radu URZICEANU

CONSTANȚA. „Buchet" de jucători în fața porții lui Iordache : Sătmăreanu s-a înălțat peste toți și a respins balonul cu capul. (Fază din meciul Farul — Steaua, 1—0)

Foto : L. ADORJAN

REȘIȚA. În sfîrșit, gazdele realizează primul lor gol după patru etape de totală ineficacitate. Ion Vasile va mai scoate apoi încă de patru ori balonul din poartă. (Fază din meciul C.S.M. — Sportul studențesc, 5—2)

Foto : L. CARDOȘ

MARGINALII PE ACEASTĂ TEMĂ, LA ETAPA A V-a A DIVIZIEI A

PLOIEȘTI. Adamache culege cu siguranță balonul, rădăcinile unice spectrale ale lui Ion Constantin și Oprișan, aflați în... plină fază de joc. (Petrolul — Steagul roșu, 1—0)

Foto : VIRGIL ONESA

ION CONSTANTIN — ADMIS ; FLORESCU — CORIGENT!

Atît Petrolul cît și Steagul roșu au jucat duminică, practic, cu cîte un singur atacant central-vîrf.

Ploieștenii au încredințat acest rol lui **Ion Constantin,** cel de-al doilea atacant central fiind **Grozea** (în prima repriză), apoi **Dincuță.** Virful propriu-zis al echipei, **Ion Constantin,** „s-a bătut" destul de bine cu Jenei și cu Olteanu, dar realizările sale au fost sub nivelul așteptărilor. La un moment dat, el a încercat să se demarce lateral, dar nici astfel n-a înregistrat prea multe reușite, desigur și din cauza apărării aglomerate a oaspeților. Are o tehnică bună, este însistent, dar o mai de mult cunoscută „țară" a sa, lipsa de viteză, îl împiedică să fie, totuși, virful percutant de care are nevoie echipa. Ion Constantin a fost mai periculos în prima repriză (cînd — alături de Grozea — a încercat cîteva pătrunderi prin combinații) și mai șters după pauză, paradoxal, tocmai atunci cînd dominarea Petrolului era mai pronunțată. Explicația acestui fenomen vine și de la faptul că în a doua repriză partenerul său de compartiment a fost **Dincuță,** jucător cu și mai puține aptitudini de atacant decît fusese cel din primele 45 de minute, Grozea. (În orice caz, Oană n-a greșit — dimpotrivă ! — introducîndu-l pe Cringașu în formație, pentru că acesta, ca mijlocaș dreapta, a impulsionat atacul, iar Dincuță, trecut atacant central, a adus ofensivei cel puțin avantajul gabaritului și al plusului de periculozitate la mingile înalte).

La brașoveni, atacantul central nr. 2, **Ghergheli,** a jucat aproape exclusiv ca mijlocaș central, între Cadar și Pescaru. În aceste condiții, virful **Florescu** a rămas mai tot timpul izolat în fața lui Tudorie și a lui Ciupitu, de care n-a putut trece nici cu mingea la picior, nici prin combinație, nici prin lansări. El a dat un randament foarte scăzut, semnificativ în acest sens fiind faptul că, în tot meciul, n-a șutat nici o dată la poartă.

În orice caz, dacă la **Petrolul** chestiunea atacanților centrali se pune mai puțin acut (Ion Constantin avînd cîteva reale atuuri), la Steagul roșu, antrenorul **echipei** este departe de a-l fi găsit pe atacantul care să ni-l amintească pe ...Proca.

Radu URZICEANU

EXCELENTUL JOC TACTIC AL LUI ADAM

În confruntarea dintre cele două formații feroviare ale primei diviziI, bucureștenii au atinut în față un cuplu de atacanți centrali : **Marin Stelian — Neagu,** în timp ce clujenii au plasat în prima linie doar pe **Adam,** fostul vîrf al „șepcilor roșii".

Raportul inițial de forțe era, deci, din acest punct de vedere 2—1 pentru Rapid. Curînd, însă, raportul s-a inversat. **Neagu** și **Marin Stelian au încercat în zadar,** neavînd **de cooperare (în 90 de minute de joc ei n-au realizat nici un „un-doi"), nu-și creau culoare de pătrundere pentru a valorifica disponibilitățile de serviciu ale lui Savu și Boc (Angelescu nu se desprindea de minge pînă n-o pierdea...). În privința tirului, a statisticii este edificatoare : atît Neagu, cît și Marin Stelian au nimerit cîte o dată poarta adversă... Doar o circumstanță atenuantă pentru ei : extremele Năsturescu (apoi Petreanu) și Dumitriu III (apoi Angelescu) n-au știut să-i găsească atunci cînd, cu chiu cu vai, ajungeau demarcați în fața buturilor lui Gadja. În schimb, Adam s-a deplasat fără istov, cînd pe o extremă, cînd pe cealaltă, atrăgîndu-l întîi pe Grigoraș și apoi pe Boc (cînd acesta a intuit că intenția clujeanului de demarcare nu putea fi contracarată de mai neexperimentatul său coechipier), evitînd cu vicleniе atacurile dure, controlînd cu abilitate balonul, pasînd cu adresă. Un singur minus în ceea ce-l privește : n-a încercat să-și valorifice puterea șutului din afara careului.**

Și slăbiciunea liniei de fundași a Rapidului a ieșit cu pregnanță în evidență nu atît prin valorificarea de către adversar a zonei centrale, rămasă sporadic liberă (singura lor fază periculoasă, pe aci, cea care a premers golul), ci tocmai prin angajarea alternativă de către Adam a antrenorilor Petrescu și Pripici, care nu întîlneau în fundașii de margine piedici serioase. Pop și Ștefan, lipsiți de dublajul lui Boc și Grigoraș — „furați" de excelentul joc tactic al lui **Adam** — au fost net depășiți de adversari, numai pripeala acestora și decizia lui Răducanu la blocaj opunîndu-se mării scorului în trei mișcări de „mat" create de Adam.

Paul SLAVESCU

NAGY-MUREȘAN, MAI APROAPE DE CERINȚE

La Tg. Mureș intențiile ofensive ale celor două echipe, A.S.A. și Universitatea Craiova, s-au exprimat după tipare diferite.

Craiovenii au acționat grupat la mijlocul terenului, căutînd să exploateze la maximum calitățile extremelor **Țarălungă** și **Marcu.** De fapt, — în cadrul tacticii echipei aflată în deplasare — **Păunescu** și **Oblemenco** s-au plasat mai tot timpul în linia a doua, revenindu-le pe rînd, și rolul de organizatori de joc. În momentul în care jocul era canalizat către laturile terenului, cei doi urcau treptat în atac în scopul creării unei superiorități numerice în fața de finalizare. Rareori însă s-au plasat la înălțimea ultimului apărător. Practic, craiovenii au avut ca virfuri extremele și uneori numai una din ele, prin **Țarălungă** și **Marcu** deplasîndu-se contraatacurile din care au fost înscrise cele trei goluri, cu contribuția directă a lui **Păunescu** și **Oblemenco,** jucători care au știut să-și lanseze aripile prin pase oportune și precise.

De cealaltă parte, la A.S.A., virful **Nagy** — autorul ambelor goluri — a acționat perpendicular pe poarta adversarilor, întrînd în multiple combinații și „un-doi"-uri cu **Mureșan.** Cei doi jucători au reușit să se strecoare cu abilitate prin apărarea supranumerică a oaspeților și și-au creat numeroase situații de gol, dar au ratat cu ușurință condamnabilă.

Ținînd seama de aspectul diferit de așezare în teren și de tactica celor două formații, perechea **Nagy — Mureșan** — printr-o adecvată colaborare — a evoluat mai aproape de cerințele jocului modern și sarcinile jucătorilor vîrfuri de atac, decît cuplul **Oblemenco — Păunescu,** retras, și cu un rol de lansator al contraatacurilor.

Gheorghe NERTEA

CE REZULTĂ DIN CELE DE MAI SUS?

1 În sinul echipelor de club activează sulicienți atacanți centrali, cu calitățile necesare pentru posturile de vîrf, (Neagu, Adam, Kun II, Oblemenco, Naghi — Tg. Mureș, Voinea, I. Constantin, Rugiubei), oțălturi de care se afirmă jucători mai tineri cu perspective certe (Roznai, M. Sandu, Caraman, Troi, Mulțescu, Marin Stelian, Doru Popescu).

2 O parte din ei însă, sînt folosiți, în varianta 4—3—3, cu alte roluri și funcții, fiind retrași și transformați într-un fel de mijlocași, reducîndu-le randamentul ofensiv, caracteristic unor jucători de atac-vîrfuri centrale, cum de altfel s-a întîmplat și cu extremele, a căror contribuție în atac s-a micșorat mult prin retragerea lor. În general, echipele joacă cu două sau un vîrf, după cum evoluează acasă sau în deplasare.

3 Pregătirea lor, pentru perfecționare, este foarte palidă și așa se explică de ce unii nu și-au ameliorat vizibil etapa de deplasare (I. Constantin), alții tehnica individuală (Doru Popescu, Caraman), forța (Kun II, M. Sandu). În special pregătirea fizică — sub toate aspectele ei — condiție esențială în fotbalul modern, lasă mult de dorit și privează fotbalul nostru de formarea unor elemente de tipul lui Gerd Müller, Cruyff, Chivers sau Lubanski, adevărați spărgători de apărări.

4 Preocuparea antrenorilor pentru formarea unor buni atacanți centrali este insuficientă, iar pe unii din cei existenți îi subordonează unor tactici speciale, ceea ce-i împiedică să se realizeze pe deplin. În schimb, sînt investiți ca atacanți centrali jucători prin excelență coordonatori sau constructori.